

Qarabağın küskün şairəsi və küskün jurnalisti: Çəkər aşiq olan, qayğı...

Əziz oxucularımız, bu günlərdə baş tutan Baş Qərvənd -Xaçındərbənd-Əlağalı- Əlimədədli- Ağdam-Xoramort- Xankəndi səfərim həyatımın ikinci ən böyük hədiyyəsi oldu. Bu hədiyyənin müəllifi şəhidlərimiz, qazilərimiz olsa da, təqdimat şəhid anası Maya xanım Quluyeva tərəfindən mənə bəxş edildi. Əvvəlcə, hü-zurlarınızda şəhidlərimizin ruhu qar-

başıaçıq getmək istəyirdim. Təmas xə-tində yerləşən Təzəkənddən ora 6-7 km ola, olmaya, o yerlərə getmək üçün portal istəmirdim. İncidim. Portalsız get-mək istəyimin qarşısındakı əngəllər mə-ni incitdi. Dəfələrlə bu haqda məqalələr-lə çıxış etdirməyə də , maneələri aş-a bil-mədim. Artıq kəndimin azadlığa çıxdığı gündən 4 il, 4 ay , 16 gün keçdikdən sonra da necə dəyərlər, kəndimə gəl-

lib.Axı , M.P.Vaqif şeirlərindən əlavə Qarabağ camaatının yaddaşında vəzir-likdən başqa heç nə ilə qalmadı. Nə bir bulaq çəkirdi, nə bir arx qazdırdı.

İndi Natəvan küsməsin neyləsin!

Xan qızının büstünə baxa-baxa da düşündüm ki, elə hər ikimiz küskü-nük... 25 illik jurnalist fəaliyyətim dö-vründə işğalda olan vətən torpaqlarının hər bir bucağının həsrətinə yana- yana yazmışam, oxucularımı da yandırı-mışam, vətən üçün canını qurban vermiş hər şəhidi gənc və nakam qardaşımı ağ-ladığım kimi ağlamışam, Bakıdan vu-rub, heç vaxt getmədiyim, İsmayilli ra-yonunda çətin vəziyyətdə mərkəzdən kömək uman köçkünlərin dərdini dinlə-məyə, yazmağa "yuxarılara" çatdırmağa getmişəm. Həm də meşənin içi ilə kənd-dən çox aralı olan Qalınçaq ferması-na... tək... ağılıma da gəlməyib ki, bu meşələr çaqqal, canavarla doludur. Adı, sanı tanınmayan şəhidlərimiz, qaziləri-miz haqqında yazmaq üçün Azərbaycan-ın getmədiyim kəndi-şəhəri qalmamış-dı. Sonra 44 günlük müharibə də yəgə-nə qadın jurnalist olaraq fəaliyyətim xal-qımızın gözünnün qarşısında oldu. Ölüm-lə göz-gözü , nəfəs-nəfəsə dayandığım 44 gün , raket yağışı, dron həyəcanı, bombardman... Nə isəki, ölmedim. Xan-kəndi- Laçın yolunda ekoetirazçılara 4 gün dəstək olmaq, o buzun üstündə qar-rın-yağışın altında da könüllü qalmağı da özümə borc bildim.

Amma fəxri fərmanlar, təşəkkürna-mələr, "Böyük Zəfər" medalı elələrinə verildi ki, necə dəyərlər əlim üzümde qaldı: Bakıdan çıxmayanlara!Məsələn , müğənni Natəvan Həbibə "Hərbi vətən-pərvərlik tədbirlərində fəal iştirak etdiyi-nə görə" Fəxri Fərmanla təltif ediləndə küsdüm. Aşıq Ələsgər demiş sındı, qol-qanadım yanıma düşdü.

Xülasə, küskünlüyümü - 26 il + 4 il, 4 ay , 16 gün həsrət qaldığım yurdu-m-dan hazırladığım reportajı növbəti məqaləmdə diqqətinizə çatdırmağı özümə borc bilirəm! Ümid edirəm, ən gözəl qiyməti məmurlar yox, xalq ve-rir. Elə olmasaydı Azərbaycanın xalq qəhrəmanları yüz illər boyu yaddaş-larda yaşamazdı, sevilməzdi. Allah qədirbilən xalqımızı qorusun deyib, sizi mənimlə bərabər, mənim gözle-rimlə Qarabağı, Baş Qərvənd -Xaçın-dərbənd-Əlağalı- Əlimədədli- Ağdam-Xoramort- Xankəndini gəzməyə, o yerlərə bir də mənim gözümlə bax-mağa çağırıram!

Məni izləyin!

Əntiqə Rəşid



şısında baş əyir, qazilərimizə Allah-dan şəfa diləyir, Maya xanıma təşək-kür edir və Qarabağa etdiyim turu sil-silə şəklində sizinlə paylaşmaq istə-yirəm.

Proloq:

**Səni şövqi-bahar aşiftə qılmış,
Çəkər aşiq olan qayğı, bənövşə!**

Baxmayaraq ki, doğma kəndim - Ağ-dam rayon Baş Qərvənd kəndi 2020-ci ilin 20 noyabrında düşmənlərimizdən azad edilib, amma bu günə qədər evi-mizə tərəf ayaq basmamışdım. Əslində kəndimizin kənarında yerləşən "Bay-ramlar" para kənddə 2020-ci ilin noyab-rın 22-də olmuşdum. Hətta orada ilk ad-dımıma doğma kəndimə 26 ildən son-ra atmağım məni elə təsirləndirmişdi ki, o hissləri məqalə çevirib dostlarımı da, oxucularımı da təsirləndirmişdim. (Evi-mizin astanasındakı duyğularım - Kəhri-zin bir udum suyu....)

Amma təəssüf ki, 26 il həsrət qaldı-ğım məhləni, evimizi, məktəbimizi, kəh-rizlərimizi, kəhriz quyularını yaxından görə, onlarla söhbət edə bilməmişdim. Portalsız getmək istəyirdim, çəkilən ye-ni yola düşüb məcnun kimi ayaqyalın,



dim.Ruhən küsdüyüm yrduma gəldim. Elə bilirəm, elə Xurşid Banu Nətəvan qədər yurdumdan küsmüşəm. Elə Ağ-damda - İmarətdə Qarabağın XAN qızı-nın büstünün ruhunda da bir küskünlük hiss etmişdim. Bilmirəm səhv duymuş-dum, yoxsa, gerçək duymuşdum, amma duymuşdum ki, Natəvan çox küskündür. Niyə?

Xurşidbanu Natəvan da eynən Molla Pənəh Vaqif kimi zamanəsinin görkəm-li şəxsiyyətlərindən biri olub, poeziyası, mərhəməti, savadı, ağılı, vətənpərvərliyi ilə təkəcə Azərbaycanda deyil, bütün Za-qaqaziyada tanınıb. Xeyirxahlığı və mesənətlığı dillərə dastan olub. O, ka-sıblara əl tutmuş, Şuşaya su kəməri çəkdirib. Çölqala məhəlləsində Xan qızı bulağı tikilir. Bulaq ağ mermərdən , 12 gözden və 8 guşəli çarhovuzdan ibarət həmin bulağın tikintisinə 100 min manat qızıl pul xərcləyir. Suyun çəkilişində iş-tirak edənlərə puldan əlavə, 180 qoyun və 20 dəst bahalı xələt bağışlayır.

Amma Qarabağda vəzirlik vəzifəsin-də çalışan Molla Pənəh Vaqifə işğaldan azad olmuş Şuşada 2021-ci il avqustun-da, 2022-ci il iyulunda, 2023-cü il iyu-lunda, Şuşada, 2024-cü ilin İyulunda isə Qazaxda Vaqif Poeziya Günləri keçiri-